

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต การนำเข้า การส่งออก

และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตร

เป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๒๐ (๑) (๒) แห่ง

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ

เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕

มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย

อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความ

เห็นชอบของคณะกรรมการวัตถุอันตราย ออกประกาศกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใน

การผลิต การนำเข้า การส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการ

ผลิต การนำเข้า และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ

พ.ศ. ๒๕๓๘

(๒) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดสถานที่ขออนุญาตมีไว้ใน

ครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ ที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒ วัตถุอันตรายในประกาศนี้หมายความว่า วัตถุอันตรายที่กรมวิชาการ

เกษตรเป็นผู้รับผิดชอบตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ออกตามความในมาตรา ๑๘ วรรค

สอง แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๑

การยื่นคำขออนุญาต

ข้อ ๓ การยื่นคำขออนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุ

อันตราย ชนิดที่ ๓ ให้ยื่นที่สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร สำหรับการ

ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุอันตรายเพื่อขายนอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นที่

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร กรมวิชาการเกษตรในท้องถิ่นนั้น ๆ

ข้อ ๔ เอกสารแสดงข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย (Material safety

data sheet) แต่ละชนิดที่จำเป็นต้องส่งประกอบการขออนุญาต ต้องเป็นไปตามคุณสมบัติของวัตถุ

อันตราย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบ วอ./กษ. ๓

ข้อ ๕ ที่ตั้งสถานที่ผลิตวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องอยู่ในบริเวณที่ห่างจากชายฝั่งทะเลหรือแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ณ จุดที่น้ำขึ้นสูงสุดในหน้าน้ำปกติ อย่างน้อย ๑,๐๐๐ เมตร เว้นแต่จะมีมาตรการในการป้องกันอันตรายมิให้เกิดการรั่วไหล และต้องไม่อยู่ในบริเวณที่

กำหนดในข้อ ๕ (๑), (๒), (๓) และ (๔) แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ผลิตและเก็บรักษา

ข้อ ๖ นอกจากกรณีที่ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ผลิตวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ จะต้อง

๖.๑ ปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และระบบ ดังนี้

๖.๑.๑ ต้องมีวิธีป้องกันมิให้วัตถุอันตรายรั่วไหลในขณะบรรจุในลักษณะที่จะเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

๖.๑.๒ ต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ หลังจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายแต่ละชนิดเสร็จสิ้น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนหรือเกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมเมื่อจะผลิตวัตถุอันตรายอื่นต่อไป

๖.๑.๓ ในสถานที่ผลิต เก็บรักษาและบริเวณใกล้เคียงขณะปฏิบัติงาน ต้องจัดให้มีป้ายแสดงชื่อวัตถุอันตราย (ชื่อสามัญ) และแผ่นป้ายคำเตือน ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจนในระยะห่าง ๕๐ เมตร โดยมีข้อความและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ตามแบบ วอ./กษ. ๔

๖.๑.๔ ภายในอาคารผลิตหรือเก็บวัตถุอันตราย ต้องแบ่งแยกพื้นที่ในการผลิตและเก็บวัตถุอันตรายแต่ละประเภทเป็นสัดส่วน เพื่อป้องกันการปะปนของวัตถุอันตราย พื้นที่ของส่วนการผลิตวัตถุอันตรายต้องมีคุณสมบัติไม่ดูดซับหรือกักขังสารเคมีใด ๆ หากมีความจำเป็นต้องเก็บวัตถุอันตรายบางชนิดเป็นพิเศษต้องจัดเก็บในห้องเฉพาะไม่ปะปนกับวัตถุอันตรายชนิดอื่น

๖.๑.๕ สถานที่ผลิต ที่ไม่เข้าข่ายโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน จะต้องม้อาคารมั่นคงแข็งแรง และระบบไฟฟ้าที่ได้มาตรฐาน โดยได้รับการตรวจสอบและรับรองจากวิศวกรที่มีหนังสือรับรองในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

๖.๑.๖ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่สภาพการทำงานในบริเวณนั้น ๆ

๖.๑.๗ ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่รั่วไหล สะดวกแก่การขนย้ายและไม่มีปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมกับวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายใน และสามารถป้องกันแสง ความร้อน หรือความชื้น แล้วแต่กรณีตามคุณลักษณะของวัตถุอันตรายนั้น

๖.๒ จัดให้มีมาตรการและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ ดังนี้

๖.๒.๑ บริเวณทางเข้าอาคาร หรือส่วนของอาคารที่เป็นสถานที่ผลิตหรือเก็บรักษาวัตถุอันตรายให้มีแผ่นป้ายคำว่า “วัตถุอันตราย” เป็นอักษรสีแดงบนพื้นขาว โดยแผ่นป้ายมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และตัวอักษรต้องมีขนาดความหนาไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร

๖.๒.๒ จัดทำแผ่นป้าย “ห้ามสูบบุหรี่ ดื่มน้ำ รับประทานอาหาร หรือเก็บอาหารในบริเวณที่ปฏิบัติงาน”

๖.๒.๓ จัดให้มีอุปกรณ์ต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) เสื้อผ้าชุดปฏิบัติงาน

(๒) ถุงมือ รองเท้า หมวก

(๓) หน้ากากป้องกันพิษตามชนิดของวัตถุอันตรายที่ผลิต

(๔) ลingsันเปื้อนที่กันอันตรายจากการที่วัตถุอันตรายจะสัมผัสกับร่างกาย

(๕) แวนตาตามความจำเป็น

๖.๒.๔ จัดให้มีสถานที่ให้ผู้ปฏิบัติงานล้างมือ ล้างหน้า ก่อน รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่

๖.๒.๕ จัดให้มีสถานที่ให้ผู้ปฏิบัติงานรับประทานอาหาร หรือสูบบุหรี่ โดยแยกเป็นสัดส่วน ห่างจากสถานที่ปฏิบัติงาน

๖.๒.๖ อบรมชี้แจงและนำผู้ปฏิบัติงานให้เข้าใจถึงอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ในขณะปฏิบัติงาน วิธีระมัดระวังป้องกันอันตรายและวิธีแก้ไข

๖.๒.๗ จัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อย ๖ เดือนต่อครั้ง เพื่อป้องกันอันตรายจากการที่มีวัตถุอันตรายสะสมอยู่ในร่างกาย และถ้าเป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีสารประกอบออร์กาโนฟอสเฟต หรือสารคาร์บาเมต ต้องตรวจร่างกายหาระดับซีรัมโคลีนเอสเตอเรสด้วย พร้อมทั้งจัดทำทะเบียนประวัติสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานแต่ละราย และหากตรวจพบวัตถุอันตรายสะสมในร่างกายจนถึงระดับอันตราย จัดให้ผู้นั้นได้รับการรักษาหรือไปปฏิบัติงานอื่นตามความเหมาะสม

๖.๒.๘ จัดให้มีการอบรมเพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉินเป็นระยะ หมายเลขโทรศัพท์ของโรงพยาบาล สถานีดับเพลิง ผู้จัดการโรงงานหรือสถานที่ผลิตและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้อยู่ในที่เห็นได้ง่ายและชัดเจน

๖.๓ จัดให้มีผู้ควบคุมการผลิตตลอดเวลาที่ทำการผลิต โดยผู้ควบคุมดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาบัตรด้านวิทยาศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ หรือด้านอื่นที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๖.๔ จัดให้มีการบันทึกการผลิตวัตถุอันตรายแต่ละครั้งของการผลิตโดยผู้ควบคุมการผลิตลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึก อย่างน้อยต้องแสดงปริมาณการผลิต อัตราส่วนของสารสำคัญ สูตรหรือลักษณะของผลิตภัณฑ์ วัน เดือน ปี ที่ผลิต ทั้งนี้ให้เป็นไปตามแบบ วอ./กษ ๖ ท้ายประกาศนี้ และให้เก็บเป็นระยะเวลา ๒ ปี ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบันทึกได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ผู้ผลิตส่งสำเนาบันทึกการผลิตตามวรรคหนึ่งทุกสิ้นเดือนที่กรมวิชาการเกษตร หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และให้ถือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราลงทะเบียนเป็นวันรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๖.๕ ให้ผู้ผลิตวัตถุดิบอันตรายจัดให้มี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๖.๕.๑ การตรวจสอบอัตราส่วนความเข้มข้นของสารสำคัญและส่วนประกอบอื่นให้ถูกต้อง ก่อนบรรจุภาชนะ ผลวิเคราะห์ที่ได้เก็บไว้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ในระยะเวลาอันหลัง ๒ ปี นับแต่วันที่ผลิต

สำนักงาน ๖.๕.๒ การตรวจสอบภาชนะบรรจุ ทั้งก่อนและหลังจากที่บรรจุวัตถุดิบอันตรายแล้วให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖.๑.๗

สำนักงาน ๖.๕.๓ การตรวจสอบฉลากที่จะปิดบนภาชนะบรรจุวัตถุดิบอันตรายให้ถูกต้องตามชนิดของวัตถุดิบที่ผลิต และติดแนบบนภาชนะบรรจุแต่ละชนิดโดยไม่หลุดง่าย เพื่อมิให้ปิดฉลากผิด โดยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยเรื่องฉลากซึ่งออกตามมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงาน ๖.๖ ให้ผู้ผลิตวัตถุดิบอันตราย จัดให้มีฉลากขนาดใหญ่พอสมควรปิดไว้ที่หีบห่อสำหรับการขนส่งโดยมีข้อความระบุชื่อสามัญของวัตถุดิบอันตราย ปริมาณสารสำคัญ หรืออัตราส่วนของสารสำคัญ สัญลักษณ์แสดงอันตรายของวัตถุดิบอันตรายอันเป็นที่ทราบโดยทั่วไป เช่น สารกัดกร่อน สารติดไฟ วัตถุมีพิษ เป็นต้น และคำเตือน เช่น ห้ามโยน ห้ามใช้ข้อลับ เครื่องหมาย และตัวอักษรดังกล่าวต้องเห็นได้ชัดเจน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๖.๗ เอกสารแสดงกรรมวิธีการผลิตประกอบด้วย

(๑) กระบวนการตั้งแต่เริ่มนำสารชนิดเข้มข้นมาแปรรูปโดยใช้ส่วนผสมต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนสภาพของสารเข้มข้นไปในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้

(๒) ชนิดของส่วนผสม ประกอบด้วย

(๒.๑) Carrier

(๒.๒) Diluent

(๒.๓) Solvent

(๒.๔) อื่น ๆ

สำนักงาน ๖.๘ ให้ผู้ผลิตวัตถุดิบอันตรายจัดให้มีการรายงานเกี่ยวกับภาชนะบรรจุที่ใช้แล้ว ซึ่งมีความปลอดภัย โดยระบุถึงชนิด ขนาด จำนวน การส่งไปทำลาย สถานที่ทำลายและวิธีการทำลาย ในช่วงเวลา ๑ ปี (มกราคม – ธันวาคม) โดยจะต้องส่งรายงานดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเดือนมกราคม ทุกปี

สำนักงาน ๖.๙ ให้ผู้ผลิตจัดให้มีมาตรการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการกำจัดน้ำเสีย

สำนักงาน ๗.๑ จัดให้มีบริเวณพื้นที่กำจัดวัสดุเหลือทิ้งให้เหมาะสมและเพียงพอมีการดูแลพื้นที่ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยปฏิบัติงานได้สะดวกและปลอดภัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๗.๒ แยกวัสดุเหลือทิ้งที่เป็นพิษ และภาชนะบรรจุที่ปนเปื้อนสารพิษออกจากภาชนะทั่วไปก่อนนำไปทำลายที่เตาเผาพิเศษมีอุณหภูมิสูงกว่า ๑๐๐๐ องศาเซลเซียส หรือส่งไปทำลาย ณ สถานที่ทำลายของนิคมอุตสาหกรรม หรือบริษัทรับจ้างกำจัด

๗.๓ หากเป็นการผลิตวัตถุดิบอันตรายที่เป็นของเหลว จะต้องมีระบบการกำจัดวัตถุดิบอันตรายที่อาจรั่วไหลหรือหก เช่น การใช้ซีลเย็บดูดซับ แล้วนำไปเผาหรือฝัง หรือกำจัดด้วยวิธีอื่นที่เหมาะสม

๗.๔ ต้องมีบ่อเก็บกักน้ำล้างสถานที่ผลิตหรือน้ำที่มีสารพิษปนเปื้อนเพื่อทำลายพร้อมด้วยระบบบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึมหรือบ่อเก็บกัก ก่อนปล่อยสู่ภายนอก ขนาดของบ่อต้องเหมาะสมกับขนาดและสถานที่ผลิต

๗.๕ น้ำทิ้งที่เกิดจากการซักล้างและอาบ ต้องมีการบำบัดก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึมหรือบ่อเก็บกัก

๗.๖ หากมีการปล่อยน้ำทิ้งสู่ภายนอกจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดคุณลักษณะของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน ก่อนปล่อยสู่ภายนอกด้วย

๗.๗ ต้องมีการป้องกันการรั่วไหลของน้ำเสียภายในสถานที่ผลิตมิให้ไหลออกสู่ภายนอก เช่น มีคูดักโดยรอบ มีบ่อเก็บกักป้องกันน้ำล้น

หมวด ๓

หลักเกณฑ์การนำเข้า

ข้อ ๘ การนำเข้าวัตถุดิบอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ต้องนำเข้า ณ สำนักงานและด่านศุลกากร ดังต่อไปนี้

๘.๑ สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ

๘.๒ สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ

๘.๓ ด่านศุลกากรไปรษณีย์

๘.๔ ด่านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่

๘.๕ ด่านศุลกากรท่าเรือสงขลา

๘.๖ ด่านศุลกากรสะเดา

๘.๗ ด่านศุลกากรป่าดงเบงกาลี

๘.๘ สำนักงานศุลกากรท่าเรือแหลมฉบัง

๘.๙ ด่านศุลกากรรถไฟกรุงเทพ

๘.๑๐ ส่วนตรวจสินค้านอกเขตท่าที่ ๑ โรงพักสินค้าทัณฑ์บน (รพท.) การรถไฟ

ลาดกระบัง

ข้อ ๙ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย แจงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเมื่อวัตถุอันตรายดังกล่าวมาถึงสำนักงานหรือด่านศุลกากร และเมื่อนำวัตถุอันตรายออกจากสำนักงานหรือด่านศุลกากร ตามแบบ วอ./กษ. ๗ ท้ายประกาศนี้

หมวด ๕

หลักเกณฑ์การส่งออก

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ส่งออกแจ้งปริมาณวัตถุอันตรายที่ส่งออกแต่ละครั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตรทราบ ณ สำนักงานหรือด่านศุลกากร เมื่อนำวัตถุอันตรายผ่านสำนักงานหรือด่านศุลกากร ตามแบบ วอ./กษ. ๗ ท้ายประกาศนี้

หมวด ๕

หลักเกณฑ์การมีไว้ในครอบครอง

ข้อ ๑๑ ให้ผู้มีวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือ ๓ ไว้ในครอบครองเพื่อขายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- ๑๑.๑ จัดให้มีผู้ควบคุมการขายซึ่งผ่านการอบรมด้านความรู้ด้านวัตถุอันตรายตามหลักสูตรที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด และให้ผู้ควบคุมการขายได้รับการอบรมความรู้ด้านวัตถุอันตราย ทุก ๆ ๕ ปี และผู้ที่ผ่านการอบรมเกิน ๕ ปี จะต้องมารับการอบรมภายในเวลา ๒ ปี นับแต่วันประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- ๑๑.๒ จัดวางวัตถุอันตรายแยกจากสินค้าประเภทอื่น
- ๑๑.๓ จัดแยกวัตถุอันตรายที่จำหน่ายตามประเภท และต้องพ้นจากมือเด็ก
- ๑๑.๔ วัตถุอันตรายที่วางจำหน่ายต้องอยู่ในภาชนะเดิมของผู้ผลิต
- ๑๑.๕ จัดให้มีวัสดุที่มีคุณสมบัติดูดซับของเหลวได้ เช่น ซีลีเยอสำหรับใช้ดูดซับวัตถุอันตรายที่อาจแตก หล่น เรี่ยราด และนำไปกำจัดหรือทำลายตามที่กำหนดไว้ในฉลาก
- ๑๑.๖ จัดให้มีสบู่น้ำ ไว้ให้ผู้สัมผัสวัตถุอันตรายใช้ชำระล้าง
- ๑๑.๗ จัดให้มีระบบป้องกันกำจัดกลิ่น ละออง ไอระเหยของวัตถุอันตรายมิให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญ หรืออันตรายต่อผู้อยู่ข้างเคียง บุคคล หรือทรัพย์สินอื่น

ข้อ ๑๒ ให้ผู้มีวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ไว้ในครอบครองเพื่อการขนส่งปฏิบัติตามประกาศมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เรื่อง การขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ. ๒๕๕๕ และหากขนส่งวัตถุอันตรายอย่างใดอย่างหนึ่งเกินกว่า ๑,๐๐๐ ลิตร หรือ ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ต้องมีเอกสารแสดงข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุอันตราย (Material Safety Data Sheet) ไว้ประจำรถ

ข้อ ๑๓ ให้ผู้มีวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และชนิดที่ ๓ ไว้ในครอบครองเพื่อใช้
รับจ้างป้องกันกำจัดปลวก ป้องกันกำจัดสัตว์ฟันคู้ (เช่นหนูและตุ่น) ป้องกันกำจัดศัตรูพืช ป้องกัน
กำจัดศัตรูพืชในโกดังและยุ้งฉาง ป้องกันกำจัดแมลงและศัตรูของสัตว์ ป้องกันกำจัดศัตรูพืชทาง
อากาศ ต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ ผู้ครอบครองเพื่อใช้รับจ้างต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี

๑๓.๒ จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพตามประเภทของงาน
และต้องดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

๑๓.๓ ต้องแสดงข้อความชื่อผู้รับอนุญาต และเลขที่อนุญาตด้านข้างของ
ยานพาหนะที่ใช้ปฏิบัติงาน ขนาดความสูงของตัวหนังสือไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร

๑๓.๔ จัดทำบันทึกเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุอันตรายโดยระบุ
ตำแหน่ง ความรับผิดชอบ และตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ตามลักษณะของงานและ
ประเภทของวัตถุอันตราย และเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี โดยพร้อมที่จะให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

๑๓.๕ จัดให้มีเอกสารแสดงวิธีการใช้วัตถุอันตราย ความเป็นอันตรายที่จะเกิดขึ้น
แก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งวิธีป้องกัน มาตรการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้
ได้รับอันตราย และรายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร
กำหนดให้มี

๑๓.๖ ต้องเก็บวัตถุอันตรายในภาชนะเดิมที่ปิดมิดชิด ไม่ก่อให้เกิดเหตุ
เดือดร้อนรำคาญผู้อื่นในสถานที่ซึ่งป้องกันบุคคลภายนอกเข้าไปได้ ทางเข้าสถานที่เก็บรักษาให้มี
แผ่นป้ายคำว่า “วัตถุอันตราย” ซึ่งเห็นได้เด่นชัด

๑๓.๗ จัดให้ดูแลผู้ปฏิบัติให้สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอย่างพอเพียงเมื่อปฏิบัติงาน
เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

๑๓.๘ จัดให้มีเครื่องมือปฐมพยาบาลตามความจำเป็น พร้อมทั้งคำแนะนำ
วิธีการปฐมพยาบาลให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ

๑๓.๙ ต้องมีผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายซึ่งผ่านการอบรมความรู้ด้านวัตถุ
อันตรายตามหลักสูตรที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด และให้ผู้ควบคุมการใช้ต้องเข้ารับการอบรม
ความรู้ด้านวัตถุอันตรายทุก ๆ ๕ ปี

๑๓.๑๐ สัญญาในการให้บริการแก่ลูกค้าต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรโดย
แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ใช้ รวมทั้งอาการเกิดพิษ วิธีรักษาเยียวยาและค่าเตือน

๑๓.๑๑ ต้องกำจัดเศษเหลือ ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายที่ใช้แล้วตามคำแนะนำ
บนฉลากปิดภาชนะ

๑๓.๑๒ หากมีน้ำที่ชำระล้างเศษเหลือ หรืออุปกรณ์ปนเปื้อนวัตถุอันตรายไม่
ปล่อยให้ไหลลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ และต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อผู้อื่น ต้อง
ผ่านการบำบัดให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดคุณลักษณะของน้ำ
ทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓.๑๓ จัดให้มีบันทึกการใช้รับจ้างวัตถุอันตรายตามแบบ วอ./กษ ๘ ทำ
ประกาศฉบับนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓.๑๔ จัดให้มีแผ่นป้ายคำว่า “อันตราย ห้ามเข้า” และ “สถานที่มีการใช้วัตถุ
อันตราย” ขนาดใหญ่เห็นได้เด่นชัด สำหรับปิดแสดงไว้บริเวณทางเข้าสถานที่ พื้นที่ อาคาร ตู้
สินค้า โรงเก็บสินค้ายังฉาง ซึ่งมีการใช้วัตถุอันตรายในการใช้รับจ้าง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๓.๑๕ ใช้วัตถุอันตรายที่ถูกต้องตามกฎหมายมีฉลากที่ครบถ้วนและตรงตาม
วัตถุประสงค์ของวัตถุอันตรายชนิดนั้น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๑๕^๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สัมศักดิ์ เทพสุทิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ รก.๒๕๕๗/พ๓๓ง/๒/๒๒ มีนาคม ๒๕๕๗

